

Beyanat ve Tenvirler' neden hazırlandı?

Tavşanlı'dan Recep Bey: "Beyanat ve Tenvirler neden ve nasıl hazırlandı?"

BU ZAMANI TARİF EDEN EMR-İ PEYGAMBERÎ

Eski zamanda değiliz. Ahirzamandayız. Din üzerine dönen entrikanın bini bir para olan Süfyanizm devrindeyiz. Bu devirde Müslümanların siyaset temelli din hizmeti kurma çabasından uzak durmalarını bizzat Peygamber Efendimiz (asm) emrediyor.

Buyuruyor ki: "O zamana yettiğiniz zaman, siyaset canibiyle onlara galebe edilmez; ancak manevî kılıncı hükmünde i'caz-ı Kur'ân'ın nurlarıyla mukabele edilebilir."

Bediüzzaman Hazretleri sırf bu emr-i Peygamberî'ye (asm) uyararak, daha Cumhuriyetin ilk yıllarında kendisine verilmek istenen mebusluğu, Darü'l-Hikmeti'l-İslâmiye gibi Diyanetteki azalığı, Vilâyat-ı Şarkiye Vaiz-i Umûmiliği gibi teklifleri kabul etmiyor¹ ve sonrasında siyasetten arî bir iman ve Kur'ân hizmeti tesis ediyor.

Üçüncü Said döneminde de Üstad Hazretleri yüksek İslâm siyasetini demokratiği ikame etmek ve güçlendirmek manasında anlıyor, demokratiği program edinen ve bu konuda samimî gördüğü bir partiyi destekliyor. Yazı ve mektuplarında demokratiği savunuyor, din adına başka siyasî oluşumların çare olmadığını, buna izin de olmadığını, dini hizmetlerin inkişafı için âlem-i İslâm'ın meşveret ve şûrâya önem veren demokrat yönetim sistemlerine ihtiyaç duyduğunu dini delillere dayandırarak açıkça ilân ediyor.

Hatta kendi döneminde din adına siyasî oluşum çabalarına asla destek vermiyor, bu çabaları gösterenlerle kardeş olduğunu ikrar etmekle beraber, siyaset noktasında farklı düşündüklerini onları ötelemeden, kucaklayıcı bir üslûpla açıkça söylüyor.²

KIYAMETE KADAR GEÇERLİ MESLEK

Bediüzzaman Hazretleri'nin siyasî mesleği budur ve Üçüncü Said dönemi bu meslek üzerine müessesdir. Bu meslek konjonktürel değildir, zamanla mukayyet değildir, o zaman öyleydi bu zaman şöyledir gibi söylemlerle satılabilecek bir hafifmeşreplik değildir; bu meslek asrın imamının şer'î delillere müsteniden çizdiği bir siyasî

stratejidir. Kıyamete kadar da geçerlidir.

Bu meslek iyi anlaşılmazsa din-i mübin-i İslâm'a kötülük edilmiş olur, ümmet bulunduğu vahim badireden kurtulamaz, Müslümanlar sıkıntıya girerler, âlem-i İslâm zayıf düşer ve mütegalibe devletlerin oyuncağı olur.

Bir Nur Talebesi bu meslekten rücu ederse, Üstadına ve Risale-i Nur'a sadâkat göstermemiş olur. Dolayısıyla bu meslek senin parti benim parti meselesi değildir. Esasen parti meselesi değildir. Senin adam benim adam meselesi hiç değildir.

ZÜBEYİR AĞABEY'İN ALDIĞI SADÂKAT DERSİ

Oysa diğer taraftan din adına siyasî oluşum kurma tehlikesi Cumhuriyet döneminde daha bir nüksetmiştir. Çünkü milletin iman, ibadet, ahlâk gibi en zirvedeki dinî hukuku hep çiğnenmiştir. Allah demek yasaklanmıştır. Camiler kapatılmış, ezanlar susturulmuştur. Millet balo ve dans gibi garbın sefih kültürüne zorlanmıştır.

Dert büyüktür. Bu büyük derde karşı Müslüman ehl-i hamiyetin, Müslüman'ın ve dinin hukukunu savunma lüzumunu hissetmesi bu meselenin boş karnı olmuştur.

İşte bu noktada Bediüzzaman Hazretleri metot olarak din adına siyasî yapılar oluşturmayı değil; samimî demokratik siyasî yapılara destek vermeyi ve din hizmetini siyasete karıştırmadan safî olarak yapmayı önemle tavsiye etmiştir.

Millî Nizam hareketinin başına o zaman Odalar Birliği İdare Heyeti üyesi bulunan Profesör N. Erbakan getirilmek istenince, Erbakan: "Ben şeyhime sormadan böyle bir şeye karar veremem!" diyor. Ve bir Nur Talebesi olan eski senatör Hacı Tevfik Paksu'ya: "Bizim adabımızda şeyhin yanında konuşulmaz. Beraber gidelim. Siz parti meselesini açın. Eğer Şeyh Hazretleri susarsa, bu tasdik ve tasvip manasındadır. Partiyi kurarız." diyor.

Birlikte Mehmet Zahit Kotku Efendiye gidiyorlar. Tevfik Paksu konuyu açıyor. Şeyh sükût ediyor. Ve parti kurma talimatı böylece alınmış oluyor.

Tevfik Paksu bu meseleyi Zübeyir Abiye anlattığında, Zübeyir Ağabey: "Allah senden razı olsun Tevfik kardeşim. Sen bana Üstadıma sadâkat dersi öğrettin! Bir Profesör şeyhine sormadan bir iş yapamıyorsa; müceddit ve cihanşumul bir hüviyeti bulunan Üstadıma sadâkatta daha ne kadar mesafe kat etmem gerektiğini çok güzel öğrettin." diyor.³

Bu ve buna benzer din adına siyasî eğilim tehlikesi ciddî olarak tekrar nüksedince, Zübeyir Ağabey bu eğilime karşı Üstadın çizgisini net olarak ortaya koymak için

Risale-i Nur'dan mektup ve bölümlerle Beyanat ve Tenvirler kitabını hazırlıyor.

Beyanat ve Tenvirler Nurcuların istikamet rehberi hüviyetinde çıkıyor.

Dipnotlar:

1- Tarihçe-i Hayat, s. 131, 132.

2- Emirdağ Lâhikası.

3- Mehmet Kutlular, İşte Hayatım, s. 137